

Yritetään yhdessä

Yritetään yhdessä on jotakuinkin puhkikulunut ja koluttu iskulause. Tarkoittaako se jollekin jotakin – ihan oikeasti. Minulle se tarkoittaa, ja toivon, että se tarkoittaa jatkossa myös meille kaikille. Meillä kaikilla Ulvilan kaupungin palkansaajilla ja myöskin luottamushenkilöillä on ainostaan yksi asia hoidettavanamme. Se yksi, joskin suuri, asia on Ulvila ja ulvilalaiset. Meillä jokaisella on tähän tehtävään joko suora tai välillinen valtakirja. Luottamushenkilöt ovat olleet ehdolla kunnallisvaaleissa ja tulleet sitä kautta mukaan päätöksentekijöiksi. Me palkansaajat olemme puolestamme saaneet valtakirjamme heidän välityksellä – joko suoraan tai heidän delegoimilla viranhaltijapäätöksillä. Yhtä kaikki – valtakirjojemme antajilla on lupa odottaa meiltä tekoja.

Tässä asiayhteydessä yrittäminen tarkoittaa minulle sitä, että laitamme itse kukin omissa rooleissamme kaikkemme peliin Ulvilan hyväksi. Ei vain tulla töihin, vaan ollaan valmiita antamaan kaikki oma osaamisemme yhteisen tavoitteen Ulvilan eteen, valmiita yrittämään.

Yhdessä puolestaan tarkoittaa sitä, ettei kukaan meistä saa yksin aikaan oikeastaan mitään. Yhteisten asioiden hoito on joukkuepeliä. Joukkue on aina täsmälleen niin hyvä tai niin huono kuin on sen heikoin lenkki, titteleistä riippumatta. Niin se vain on. Meidän tulee kaikkien viimeistään nyt tiedostaa avoimesesti se, että nyt on ihan oikeasti käärittävä hihat ja yritettävä yhdessä. Jokaisen on osallistuttava näihin talkoisiin, luottamushenkilöiden, virkamiesten sekä välillisesti ja valitettavasti myös kuntalaisten. Eli nyt yritämme yhdessä laittaa Ulvilan asiat parempaan iskuun – niin pitkälle kuin se on mahdollista. Haastetta piisaa, sen voin luvata – ja aika näyttää.

Luotetaan itse vahvuuksimme – kerrotaan niistä muillekin

Olen jo aiemminkin kertonut, että lähinaapurista tänne tulleena olen nähnyt, löytänyt ja havainnut paljon sellaisia vahvuuksia, joita eivät ehkä täällä pidempään asuneet ja vaikuttaneet enää muista tai tiedosta. Avaan tässä nyt vain niistä yhtä. Ulvilan asema Porin kehyskaupunkina antaa meille suuren lisäarvon eli kilpailuedun. Se on käännettävä avoimesti vahvuudeksemme. Ei meillä ole omaa lentokenttää, rautatieasemaa, kaupunginteatteria, elokuvateatteria, liigakiekkoa, Pori Jazzia ja niin edelleen. Nämäkin palvelut ovat kaikki silti meille ulvilalaisille läheltä saatavilla. Ulvilan sijainti asuin- ja yrityskuntana on aivan erinomainen – kerrotaan tämä muillekin. Asukkaat ja yritykset tuovat mukanaan eloa elämään ja samalla tietenkin kipeästi tarvitsemiamme verotuloja.

Päivittäisten lähipalveluiden tuottaminen meille ulvilalaisille tulee olemaan jatkossakin yksi suurimmista haasteistamme. Meidän tulee jatkossakin pystyä tuottamaan nämä palvelut tehokkaasti ja taloudellisesti – riittävästä laadusta kuitenkin tinkimättä. Meidän on hoidettava ihmistemme, vauvasta ikäihmisiin. Samassa yhteydessä meidän tulee tiedostaa se tosiasia, että meidän tulee itse pystyä rahoittamaan nämä palvelut. Se mistä keräämme ne tulot, joilla palvelut tuotetaan, tulee olemaan meille lähivuosien suurin haaste. Veroprosenttimme suuruus tuleekin punnittavaksi jo tänä syksynä. Palataan asiaan, kunhan tässä on kunnolla asetettu kaupungintalon kulmahuoneeseen.

Jukka Moilanen, kaupunginjohtaja

Vaaliurnille – totta kai!

Kunnallishallinnossa eletään juuri näinä viikkoina jännittäviä aikoja. Kuntien päättäjätjoukko on päivittämässä, kuten nykyisin bruukataan sanoa. On kunnallisvaalien aika. Näin on meillä Ulvilassakin. Eri puolueiden asettamia ehdokkaita on Ulvilassa yhteensä 151. Asetuttuaan ehdolle, heistä jokainen tavoittelee vaalityössään sitä yhtä paikkaa 35-paikkaisessa kaupunginvaltuustossa. Kaupunginvaltuusto on kunnan ylin päättävä elin, joten juuri sinne kannattaa pyrkiä, jos haluaa vaikuttaa asioihin. Vaikka ehdokas ei yltäisikään kaupunginvaltuustoon, monet heistä tulevat toimimaan joissakin muissa kunnallisissa luottamuselimissä. Äänestäminen kannattaa aina, sillä se antaa äänestäjälle aidon oikeuden esittää asioita ja tuoda niitä käsittelyyn oman päättäjensä kautta. Pitää vain olla aktiivinen vaalien jälkeenkin – puolin ja toisin. Uskon, että tuosta 151 ehdokkaan joukosta jokainen löytää itselleen sopivan henkilön, jota voi äänestää. Siispä – vaaliurnille – totta kai!

Kunnallistalous on suurten haasteiden keskellä

Kunnallistalous on suurten haasteiden keskellä koko valtakunnassa. Elämme suuren muutoksen aikaa. Myös Ulvilan on mukana tässä muutoksessa, mutta omista lähtökohdistamme. Vaikka Ulvilan kaupungin talouden tunnusluvut ovatkin olleet viime vuosilta karmeata kerrottavaa, emme kuitenkaan ole, ainakaan vielä, mikään tilastollinen kriisikunta. Monet asiat ovat meillä hyvin ja paljon on tehtävissä. Talouden tasapainotustyössä ei ole odotettavissa pikavoittoja, vaan meidän on tartuttava itse härkää sarvista. Meidän on jo tulevan vuoden talousarviossa ryhdyttävä yhdessä suuntaamaan talouttamme määrätietoisesti oikealle uralle – tulojen tulisi kattaa menot ja välttämättömät investoinnit on pystyttävä rahoittamaan suunnitelmallisesti, ettemme niin sanotusti söisi kuormasta. Jo tänä syksynä tarkasteluun ja päätöksentekoon tulevat sekä tuloveroprosentista ja kiinteistöveroista päättäminen että investointiohjelmamme uudelleen arvioiminen. No, juuri tätä työtä vartenhan meidät on tänne valittu tai palkattu. Kyllä tästä hyvä tulee – mutta vain hyvällä yhteistyöllä – kohti samaa maalia.

Tästä on hyvä jatkaa

Kiitokset kaikille Teille ulvilalaisille, joiden kanssa olen jo saanut olla tekemisissä – virassa tai vapaalla. Teitä, jotka olen saanut tavata, on muuten satoja, ellei jopa tuhansia. Minut on otettu ystävällisesti ja hyvin vastaan, joka paikassa. Minulla on täällä Ulvilassa satoja uusia kavereita. Näin ainakin sovimme Friitalan koululla yhdessä oppilaiden kanssa. Sovittiin, että moikataan, kun kerta ollaan kavereita. Koululaitoksemme on hyvässä iskussa. Lukiollamme sain ”satavarman” käsityksen siitä, että meillä huippulukio. Tätä todistaa osaltaan myös se, että esimerkiksi naapuri kaupungistamme Porista käy Ulvilan lukiossa yli 100 nuorta. Veikkanpa, että monikaan meistä ei tätä tietänyt. Koulu- ja päiväkotikierrokseni jatkuvat. Odotan niitä innolla. Erityisesti, itsekin kahden pojan Vaarina, odotan käyntejäni Hulivilissä, Kettulassa, Metsätähdessä, Kuusipirtissä, Muksulassa, Peltowillassa, Tuulenpesässä, Kaskelotissa, Satumetsässä ja Malmityöllä. Toivottavasti tuossa tulivat kaikki, elleivät tulleet, tulen silti yhtä innolla jokaiseen. Minulla ainakin on tunne, että myös lähityöyhteisöni kaupungintalolla sekä luottamushenkilöt ovat ottaneet minut ystävällisesti vastaan. Eli, mikäs tässä on ollessa – tästä on hyvä jatkaa.

Jukka Moilanen, kaupunginjohtaja

Asennetta, halua ja tunnetta. Olen jo aikoja sitten ottanut oman työni ohjenuoraksi kolme periaatetta. Yritän viljellä niitä muillekin. Ne ovat asenne, halu ja tunne. Oman työnsä tekemiseen meistä jokainen voi suhtautua monella eri tavalla. Väitän, että työn tekeminen on helpompaa ja mukavampaa, lisäksi tulokset ovat paremmat, kun asenne on oikea. Mitä tahansa työtä voi tehdä positiivisella asenteella ”kyllä tästä hyvä tulee”. Tuon vasta-asenne on ”ei tästä mitään kuitenkaan tule”. Työtäkin voi, ja saa, tehdä usein iloisella mielellä, jopa pilke silmäkulmassa. Niin se vaan on mukavampaa.

Pitää tuntea myös aitoa halua tehdä ja selviytyä omista tehtävistään. Halu on intoa ja kiinnostusta. Väitän, että työn tekeminen on helpompaa ja mukavampaa lisäksi tulokset ovat paremmat, kun tuntee aitoa halua tehdä omaa työtään. Jos työ on pakkoa, siitä ei hyvää seuraa – ei tekijälle, ei teettäjälle.

Vaikka meitä kunnallishallinnon virkamiehiä ja päättäjiä sitovat lukuisat lait ja asetukset, inhimillisen tunteen käyttäminen yhtenä ohjenuorana sopii varsin hyvin perinteisemmällekin byrokraatille. Sen jälkeen, kun kaikki numerot ja faktat ovat pöydällä, voi asiaa pohtia vielä hetken - tunteella. Monet päätökset syntyvät valitettavasti nykyisin varsin kylmästi juuri taloudellisin perustein. Sille totuudelle emme useinkaan tosin voi mitään. Mutta ottakaamme kuitenkin päätöksiimme mukaan ripaus inhimillisyyttä ja tunnetta – ainakin sen verran, kuinka kulloinkin voimme. Hetki inhimillisyydelle ja tunteelle.

Vaalit tulivat ja menivät. Poliitikot sanovat, että vaalit ovat aina edessäpäin. Mielestäni se on oikein ajateltu ja sanottu. Kunnallisessa päätöksenteossa mukana olevat joutuvat laittamaan itsensä likoon vaalien välilläkin useaan otteeseen. Kaikki, mitä vaalien välillä tekee, on samalla vaalityötä edessä oleviin seuraaviin vaaleihin.

On sanottu, että nykyisessä kunnallispolitiikassa ei saa enää milloinkaan tehdä mukavia päätöksiä. Lähes aina päätetään vaikeista ja ikävistä asioista. Euroja ei juurikaan ole jaossa. Ei ole meillä Ulvilassakaan, kuten tiedämme. Olemme juuri valinneet Ulvilaan uuden kaupunginvaltuuston. Se kokoontuu ensimmäisen kerran tammikuussa ja tekee töitä seuraavat neljä vuotta Ulvilan asioiden eteen. Heillä luottamushenkilöinä tulee olemaan, yhdessä meidän vierkamiesten kanssa, todella haasteellinen, mutta varmasti mielenkiintoinen nelivuotiskausi. Luottamustehtävistä saatu kiitos on nykyisin lähes kadonnut luonnonvara. Se on kovaa hommaa, josta ei juuri kiitoksia heru – heille kaikille oniittelut, kiitos ja hatun nosto, jo tässä vaiheessa.

Ulvila pärjää tilastoissa – vielä. Ulvila ei ole mikään tilastollinen kriisikunta – ainakaan vielä. Valtakunnallisesti on nyt tehty niin sanottu elinvoimamittaus. Ulvila pärjää tässäkin mittauksessa hyvin – ainakin vielä. Vertailtaessa toimintamenojen suhdetta veronalaisiin tuloihin vuonna 2030 Ulvila on sijalla 43. koko valtakunnassa. Olemme kolmanneksi paras kunta Satakunnassa. Mitäpä se minulle kuuluu, mutta maakuntakeskukseemme Pori on tässä samassa mittauksessa sijaluvulla 201. Tämä sijoitus on koko maassa valitettavasti niin sanotuista maakuntakeskuksista toiseksi heikoin vuonna 2030. Laitetaan siis ajoissa omat asiamme kuntoon – yhdessä.

Nyt Ulvilan töihin – asenteella, halulla ja tunteella – näitä viljellen!

Jukka Moilanen, kaupunginjohtaja

Kissankokoisin kirjaimin Kuten olemme saaneet lukea lehdistä, olemme täällä Ulvilassa ohjaamassa talouttamme tasapainoon – ihan itse. Tästä syystä olemme joutuneet korottamaan sekä tuloveroprosenttiamme että vesilaitoksen taksojamme. Niistä on nyt katsottu tarpeelliseksi uutisoida kissankokoisin kirjaimin. Eikä siinä vielä kaikki, paljon muutakin joudumme tekemään. Tietenkin nämä korotukset rasittavat meistä jokaisen kukkaroa, eikä se ole kivaa. Tosin ne rasittavat onneksi meistä jokaista yhtäältä maksukykyimme ja toisaalta kulutuksemme suhteessa. Kaupungin talousarvion laadinnan mottona olen pitänyt ”Palvelut edellä” -teemaa. Turvaamme ja hoidamme jatkossakin meille kuuluvat velvoitteet, pitämällä ihmisten kädet niissä töissä, joihin niitä käsiä tarvitaan.

Avataanpa tuon veronkorotuksen todellisia vaikutuksia yksittäiselle palkansaajalle euroissa. Kun otamme huomioon kunnallisveroista keskimäärin tehtävät vähennykset, tuloveron korotus on mielestäni siedettävissä. Esimerkiksi 3 000 euroa kuukaudessa ansaitseva ulvilalainen palkansaaja maksaa jatkossa hyväksytyt veronkorotuksen seurauksena ensi vuonna tuloveroa reilut 16 euroa kuukaudessa nykyistä enemmän. Vesilaitoksen taksojen korotuksen vaikutus esimerkiksi omakotitalossa asuvalle nelihenkiselle perheelle on puolestaan noin 2 euroa kuukaudessa/henkilö. Tuosta sitten jakamalla tai kertomalla saa suuruusluokan toisensuuruisille tuloille. Toki näitä korotuksia tulee sieltä ja täältä, mutta pyydän pohtimaan ihan oikeasti, eivätkö nuo kaupungin korotukset yhteiseen hyväämme eli omien palveluidemme tuottamiseen ole kuitenkin varsin siedettäviä – vai kissankokoisilla kirjaimilla kummasteltavia? Näissä palveluissa ja tuotteissa kun kyse ei ole mistään colapulloista tai viinilaatikoista. Kyseessä ovat meidän tarvitsemat jokapäiväiset palvelut ja jopa elintärkeät tarpeet, kuten lasten päivähoido, peruskoulutus, Sote-palvelut, vesihuollon toiminnot, liikenneväylät ja niiden kunnossapito, kulttuuri ja kaiken tämän edellyttämä hallinto. Itse olen tämänlaisen ”jaetun kohtuuden” vankkumaton kannattaja, kun on kyse peruspalveluiden tuottamisesta.

”Parhaiten, mitä olen nähnyt” Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen (ARA) sekä Valtiokonttorin edustajat olivat kaupungin vieraina toissa viikolla. Kävimme yhdessä läpi Ulvilan kaupungin ARA vuokra-asumisen suunnitteluun ja asuntokannan kehittämiseen liittyviä asioita. Lisäksi vieraamme tutustuivat vuokratalokohteisiimme. Kiitosviestin saatuaani, jälleen kerran tuli mieleeni kysymys, tiesimmekö tätä taas itsekään? Seuraavassa suora lainaus ARA:n kehittämispäällikön viestistä: ”Teidän vuokra-asuntokantaanne on hoidettu kiitettävästi, jopa parhaiten mitä olen nähnyt. Asunnot sijoituivat kuntarakenteeseen keskeisille paikoille eikä teillä myöskään ole segregoituneita tai slummiutuneita alueita kaupungin keskustassa. Se on myös markkinoinnin ja asukkaiden kannalta hyvä asia. Siitä huolimatta, että kiinteistöjä on hoidettu hyvin, esiintyy vakavana pidettävää tyhjäkäyttöä. Teillä Ulvilassa ei todellakaan tyhjänäolon syy ole kiinteistökannan huono kunto.”

He ovat nähneet tätä vuokra-asuntokantaa sadoittain ympäri Suomea. Talouden tasapainottamiseen liittyen vuokra-asuntokantamme saatetaan vastaamaan kysyntää – mutta pidetään jäljelle jäävät edelleen hyvässä kunnossa.

Ei toki, eihän? Porin kaupungin kehittämispäällikkö Timo Aro kirjoitti Satakunnan Kansan yliössään seuraavasti: ”Perusporilainen on tietoisesti mieluummin ilkeä, pisteliäs ja hävytön kuin tasapaksu, rakentava ja miellyttävä. Porilaiseen mentaliteettiin kuuluu kielteisten asioiden ylikorostaminen ja myönteisten vähättely. Hyvätkin asiat esitetään mielellään negatiivien kautta. Sisäiset ristiriidat, väännöt ja säättämiset kuuluvat porilaiseen arkeen”.

Edellinen tarina ei toki sovi meidän perusulvilalaisten arkeen, eihän? – Tämä tarina oli kyläpäällikön kevennys.

Jukka Moilanen, kaupunginjohtaja

On tiedettävä mistä puhuu. Olen kiertänyt viimeisen parin kuukauden aikana, aina kun aikatauluni on sen mahdollistanut, perehtymässä ulvilalaiseen julkishallinnon palvelutarjontaan. Tutustumiskohteisiini ovat kuuluneet kaikki perusopetusta antavat koulut, Sataedun "amis", päiväkodit ja muut päivähoitoyksiköt, teknisen toimen tukikohdat, toimipisteet ja varikot, terveyskeskus, paloasema, "peltipoliisien" tukikohta, liikunta- ja nuorisotyön toimipisteet, nahkamuseo ja Friitala-talo muutoinkin. Olen myös käynyt katsomassa kaupungille tarpeettomina myyntiin laittamiamme asunto- ja kiinteistökohteita sekä vuokra-asuntojamme. Olen ehtinyt jo tehdä muutamia yritysvierailuja, mutta laajempi yritys kierrokseni on vasta alkamassa. Olen saanut käydä tapaamassa ihmisiä ja esittäytymässä lukuisissa eri tilaisuuksissa ympäri kaupunkia. Kaupungintalon kulmahuoneessani on vierailut useita eri yhdistysten edustajia sekä muita vaikuttajia. Juoksulenkeilläni aamuin taikka illoin kiertelen omin nokkini ympäri kaupunkimme asuinalueita. Kiirettä on pitänyt, mutta tiedän, että tämä "haukkaa hintansa". Tiedän jo nyt mistä puhun. Minua ei yllätetä kysymyksellä: "Oleks eres käyny siäl?", vaan vastaan: "Olen, oleks itte"?

Varjele meitä kriisikunnaksi joutumasta. Vaikka edellisessä Ulvilan Seudussa oli haastattelustani tehty asiallinen artikkeli koskien kohta lausunnonle tulevaa kuntarakennelakia, kirjoitan siitä vielä muutaman varoituksen sanan. Suurin pelkoni on se, ettei meillä olisi riittävää kriisitietoisuutta. Minulla on. Omalta osaltani tulen tekemään kaikkeni, ettemme aja itseämme ilman taloudellista pohjaa olevilla päätöksillämme lopulliseen taloudelliseen ahdinkoon ja sen seurauksena kriisikuntien joukkoon. Miljoonamiinuksisten talousarvioiden ja tilinpäätösten aika saisi minun puolestani olla taaksejäänyttä elämää. Kuluva vuosi 2012 tulee kuitenkin menemään vielä aika pahastikin pakkaselle. Mutta nyt esitämme vuodelle 2013 kaikkia niitä korjausliikkeitä, joihin itse voimme vaikuttaa.

Toinen pelkoni on se, että juuri niillä talousarvion osioilla, joihin emme itse pysty vaikuttamaan, on kuitenkin tilinpäätöksissä kaikista suurin uhka ja riski. Esitän, että teemme talousarviomme vuodelle 2013 "Palvelut edellä" –hengessä. Pidämme kädet niissä töissä, joihin ne on palkattu. Ehdotan, että investoimme miljoona euroa päiväkotisaneeraukseen, laajennamme Peltowillan päiväkodin piha-alueita, palkkaamme koulupsykologin, korjaamme Friitalan koulun piha-alueita, varaudumme piha-alueen lähiliikuntapaikkojen rakentamiseen, aloitamme Harjunpään koulun saneeraus- ja muutostöiden suunnittelun, korjaamme Koskin koulun ovia, ikkunoita ja seiniä, korjaamme vanhoja verkostoja ja katujamme siellä, missä se on välttämätöntä, varaudumme SOTE-keskuksen peruskorjaukseen ja laajennukseen. Eli paljon kuitenkin teemme. Näillä investoinneilla voimme silti olla jopa askeleen kauempana kriisikunnan kriteereistä. Ulvila kriisikuntana, on pahin painajaiseni. Kriisikuntaan nimittäin lähetetään valtiovallan toimesta selvitysmies, joka tekee selvityksen ja esityksen, mitä kaupungillemme tehdään. Kaikki muut, paitsi kriisikunnat, saavat jatkossakin itse hoitaa asiansa ja tehdä päätöksensä - suuntaan tai toiseen. On myönnettävä, että tulevan valtionosuusudistuksen vaikutuksia ei vielä tiedetä. Sen tiedän, että järjestelmä on tarkoitettu rakentaa kannustavaksi. Valtionosuuksilla palkittaisiin kuntia, jotka hoitavat asiansa hyvin. Hoidetaan siis tästä eteenpäin asiamme hyvin – itse.

Pienen pojan haaveet. Jos olet törmännyt "Pienen pojan haaveet" –musiikkiin, pyydän, että lukaiset kansilehden sisäsivuilla olevan tarinan. Levyllä ei pyritä listaykköseksi saati rahallisiin voittoihin. Levyn ammatillinen musiikkituotanto on kustannettu muutoin ja levyn teknisen valmistuksen jälkeen jäävä pieni myyntivoitto lahjoitetaan kokonaisuudessaan valtakunnallisen syöpäyhdistys PROPO ry:n toimintaan.

Meillä kaikilla on haaveita ja unelmia. Toteutetaan ne – ennen kuin on liian myöhäistä.

Jukka Moilanen, kaupunginjohtaja

Se on siinä – näillä mennään! Ulvilan kaupunginvaltuusto hyväksyi viime perjantaina talousarvion vuodelle 2013. Kokouksessa istuttiin neljän tunnin ajan. Muutaman talousarvioasian kohdalla käytiin ennakolta tiukkaakin depattia siitä, kuinka asiasta tullaan päättämään, sanottiin "saas nährä kui täs käy". Näin niissä kävi - demokratia on toteutunut.

Lupaan, että kaupungin koko henkilökunta tulee omalta osaltaan tekemään tulevan talousarviovuoden aikana kaikkensa sen eteen, että nyt hyväksytty talousarvio toteutuu. Koko talousarvion toteutumisen näkökulmasta suurimmat riski liittyvät kuitenkin sellaisiin osioihin, joihin emme pysty juurikaan talousarviovuoden kuluessa itse vaikuttamaan. Tulopuolella ne ovat verotulojen ja valtionosuuksien kertymät. Verotulojen osalta yleisen talouskehityksen merkitys on suuri. Talouden yleinen taantuma tai lama on myrkyä myös kunnallistalouksille. Menopuolella suurimmat riskit puolestaan ovat palveluiden ostoihin eli sosiaali- ja terveyspalveluihin eli perusturvaan sekä erikoissairaanhoidon varattujen laskennallisten määrärahavarausten riittävyys. Talousarviomme toteutumisen kannalta meidän kaikkien tulee sisäistää yksi yhdyssana – kriisitietoisuus. Paljoo olemme jo pystyneet, mutta paljon on vielä pystyttävä. Alku on ollut hyvä.

Leineperin koulupäätös on nyt tehty. Kuten olen useampaan otteeseen todennut, yksistään Leineperin koulun säästöillä ei pelasteta tai kaadeta Ulvilan kaupungin taloutta. Laskelman mukaan Leineperin koulun oppilasmäärä putoaa alimmillaan 18 oppilaaseen ja tästä syystä oppilaskohtainen yksikköhinta on jo nyt Leiperissä lähes kaksi kertaa niin korkea (9583 €) kuin se on Vanhakylän koulussa (4930 €). Nämä tunnusluvut ovat totta. Se on kallista. Pedagogisiakin perusteita on, mutta niistä puhukoot sen alan ammattilaiset erikseen. Muun muassa näistä syystä valtuusto teki oman äänestyspäätöksensä. Näin toimii kunnallisdemokratia. Nyt tehty päätös on kuitenkin osa laajempaa kokonaisuutta, jolla tavoitellaan pidemmällä ajanjaksolla jopa miljoonaluokan säästöjä. Juuri sellaisia tulemme tarvitsemaan kaikilla toimialoillamme. Jatkovasti tiukkenevan kuntatalouden vuoksi meidän tulee tehdä myös Ulvilassa joskus niitäkin päätöksiä, jotka eivät aina ole mukavia. Pitkässä juoksussa tavoitteenamme on pystyä näillä säästötoimilla turvaamaan perusopetukselle riittävät taloudelliset edellytykset toimia ja kehittyä nykyaikaisena oppimisympäristönä. Oppimisympäristön tulee vastata nykypäivän vaatimuksia kaikkialla siellä, missä opetusta annamme. Se juuri on vastuunkantoa lapsista ja heidän tulevaisuudestaan. Siihen me pyrimme, ja siihen me pystymme, koska lapsissa ja nuorissa on tulevaisuutemme.

Valtuustossa sanottiin, että koulun loppuminen on yhtä kuin kylän loppuminen. Ei välttämättä ole. Valtuuston puheenjohtaja totesi maanantain kokouksessa: "Paluksessa yhden loppu oli toisen uusi alku". Paluksen kylillä ollaan nimittäin tyytyväisiä entisen koulun nykytilaan. Itse keskustelin Koskin koululla entisten Paluksen koulun oppilaiden kanssa. He kertoivat aidon ja rehellisenkuuloisesti olevansa erittäin tyytyväisiä nykyiseen opintajoonsa. Tiedä sitten, ketä tässä uskoisi.

Kiireinen, mutta upea vuosi! Omalta osaltani kulunut vuosi on ollut kiireinen, mutta kaikin puolin upea. Tultuani valituksi Ulvilan kaupunginjohtajan virkaan 28.5.2012, olen ollut siitä illasta alkaen Ulvilan mies – henkeen ja vereen. Tämä on minun hommaani, olen kysyjille sanonut. Pidän tästä työstäni. Olen saanut olla monessa mukana. Olen tavannut tuhansia ulvilalaisia – vauvoista mummoihin ja vaareihin. Minut on otettu kaikkialla vastaan "yhtenä meistä". Siitä kiitos. Olen ihan oikeasti ylpeä Ulvilastani, jos niin jo saan sanoa.

Joulu on rauhoittumisen aikaa. Kehtaanko näin miespuolisena sanoa – no kehtaan kyllä. Minä olen jouluihminen ihan viimeisen päälle. Minulle joulu syntyy musiikista. Myös kynttilät, jouluiset valot, koristeet ja joulukortit saavat minut jouluiselle mielelle. Täydellinen jouluntuntu syntyy joulurauhasta eli siitä hetkestä, jolloin hiljennymme kukin kodeissamme viettämään jouluaatto.

Toivotan Ulvilan kaupungin ja omasta puolestani Teille jokaiselle ja läheisillenne **Rauhallista Joulua sekä Onnellista Uutta Vuotta 2013.** Jukka Moilanen, kaupunginjohtaja